

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Gazze'deki Kıtılıktan BM ve Küresel Güçler Sorumludur!

Haber:

Entegre Gıda Güvenliği Faz Sınıflandırması (GKF), 22 Ağustos 2025 tarihi itibarıyla Gazze'de resmen kıtlık (Faz 5) ilan etti. Sınıflandırmaya göre, yaklaşık 640.000 kişi "felaket düzeyinde gıda güvensizliğinin" (Faz 5) acısını çekerken 1,14 milyon kişi "acil durumun" (Faz 4) ve 396.000 kişi de "kriz" durumunun (Faz 3) acısını çekiyor.

Yorum:

Gıda ve Tarım Örgütü (FAO), UNICEF, Dünya Gıda Programı, Dünya Sağlık Örgütü ve çok sayıda ilgili sivil toplum örgütü de dahil olmak üzere çok sayıda Birleşmiş Milletler kuruluşları olmasına rağmen ancak bu kuruluşlar, aslında modern etnik soykırım programını hafifletmekte başarısız olmuştur. Zira dünya çapında kıtlıkla mücadele konusunda onlarca yıllık deneyime sahip olan bu ajanslar, varoluşsal bir krizin varlığını ilan etmediler ve kıtlıktan dolayı ölümün yayılmasını önlemek için etkili bir şekilde müdahale etmediler. Dünyanın bu suçu soykırım olarak adlandırma konusundaki isteksizliği ve savaşın koşullarını veya Yahudi hükümetinin politikalarını belirsiz bir şekilde suçlama eğilimi, derin bir ahlaki ve pratik başarısızlığı ortaya koymaktadır. İrlanda Patates Kıtlığı (1845–1852), Büyük Ukrayna Kıtlığı (1932–1933), Büyük Çin Kıtlığı (1959–1961) ve birçok Hint kıtlıkları (1770, 1782, 1788, 1837, 1876 ve 1943) milyonlarca insanın bekası pahasına kontrol, kâr ve gücü önceliklendiren politikalar izleyen sömürge güçler nedeniyledir; bugün ise Yahudi varlığı ve Amerika, Mısır, Ürdün, Türkiye ve diğerleri gibi suç ortağı olan bölgesel rejimlerle birlikte bu modeli tekrarlamaktadır. Çoğu zaman sınırlı ve zararlı yardımların atılması da dahil olmak üzere onların eylemleri, acıları hafifletmekten ziyade köleliğin devam etmesini amaçlamaktadır.

Gazze'deki açları beslemek sadece siyasi bir mesele değildir, aksine temel bir insani ve ahlaki görevdir. Tıpkı Allah Subhanehu ve Teala'nın kutsi bir hadiste bize, şunları hatırlattığı gibi: **إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ، مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدْهُ! أَمَا عَلِمْتَ تَعُدْنِي! قَالَ: يَا رَبِّ، كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟! قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عِدَّتَهُ لَوْجَدْتَنِي عِنْدَهُ! يَا ابْنَ آدَمَ، اسْتَطَعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي! قَالَ: يَا رَبِّ، كَيْفَ أَطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟! قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَمَكَ عَبْدِي فَلَمْ تُطْعِمْهُ! أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي! يَا ابْنَ آدَمَ، اسْتَسْقَيْتَكَ فَلَمْ تَسْقِنِي! قَالَ: يَا رَبِّ، كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟! قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَمْ تَسْقِهِ! أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي** **“Kıyamet gününde Allah Azze ve Celle şöyle buyurur: Ey Âdemoğlu! Hastalandım da beni ziyaret etmedin. ‘Ya Rabbi! Sen Alemlerin rabbisin. Ben seni nasıl ziyaret edebilirdim ki? Bilmiyor muydun, falan kulum hasta oldu, sen ise onu ziyaret etmedin. Onu ziyaret etmiş olsaydın, beni onun yanında bulacağını bilmiyor muydun? ‘Ey Âdemoğlu! Senden yiyecek istedim, beni doyurmadın. Ya Rabbi! Sen Alemlerin rabbisin. Ben seni nasıl doyurabilirdim ki? Bilmiyor muydun,**

flan kulum senden yiyecek istedi de onu doyurmadın. Onu doyurmuş olsaydın, bunu benim katımda bulacağını bilmiyor muydun? Ey Âdemoğlu! Senden su istedim, bana su vermedin!’ Ya Rabbi! Sen âlemlerin rabbisin. Ben sana nasıl su verebilirdim ki? Flan kulum senden su istedi. Ancak sen ona su vermedin. Ona su verseydin, bunu benim katımda bulacağını bilmiyor muydun.”

Açları doyurmak ve zayıfları korumak sadece Müslümanlar için ahlaki bir görev değil, bilakis evrensel bir medeniyet standartıdır. İhtiyaç sahiplerini görmezden gelmek ve mazlumlara ulaştırmakta başarısız olan bürokratik kanallar aracılığıyla yardımın sağladığını iddia etmek, insan onuruna ihanet etmek ve Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı sorumluluğumuzu inkâr etmektir.

Gazze'ye yardımın ulaşmasını engelleyen engeller açıktır ki bunlar; sınır kısıtlamaları, askeri kuşatma ve onlarca yıl önce sömürgecinin mandalarının, yani 16 Mayıs 1916'da İngiliz Sykes ve Fransız Picot tarafından çizilen sınırlarının gölgesinde politikalar uygulayan suç ortağı rejimlerdir. Sorumluluk öncelikle, ihtiyaç sahiplerine gıda, tıbbi yardım ve temel ihtiyaç malzemelerinin ulaşmasını sağlamak için sınırları kontrol eden yöneticiler ve askerlerin omuzlarındadır. Ayrıca bu kuşatmaları dayatanların ailelerinin ve aynı şekilde İslam ülkelerinde ve dünyada bu adaletsizliğe göz yuman toplumların da ahlaki bir sorumluluğu bulunmaktadır.

Allahu Teala Kerim Kur'an'da bize şunu hatırlatmaktadır: قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ * قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَاباً لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ **Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı: “Allah’ım! Ey rabbimiz! Bize gökten öyle bir sofrayı indir ki, ilk gelenimizden son gelenimize kadar bizler için bir şölen ve senden bir işaret olsun. Bizi rızıklandır, sen rızık verenlerin en hayırlısıdır. Allah da şöyle buyurdu: “Onu size mutlaka indireceğim; fakat bundan sonra içinizden kim inkâr ederse, varlıklar âleminde hiç kimseye etmediğim azabı ona edeceğim.”** [Maide 114-115]

İsa Aleyhisselam'ın arkadaşları, zor zamanlarda rızık ulaşması için ilahi müdahaleyi aramışlardır. Benzer şekilde İslam ümmeti de bugün, Gazze halkına yardım etmesi için dua ediyor. Ancak buna fiili duanın da eşlik etmesi gerekir. Zira gerçek kurtuluş, sadece dua etmekte değil, kuşatmaya meydan okuyarak bu işbirlikçi rejimleri ortadan kaldırmakta yatmaktadır.

Kardeşleri ve bacıları ölürken amelinde ihmalkâr olan bir kişi, merhamete daha layık olduğunu sanmasın. Zira kıyamet gününde şahitlik vaat edilenler, değişimi gerçekleştirebilecek olanların geride durmalarına tanık olacaklardır. Açları doyurmak, barınak sağlamak ve ezilenleri korumak bir tercih değildir, aksine insanlığa değer verdiğini iddia eden her vicdan sahibinin, özellikle de bunu yapma gücüne ve yetkisine sahip olan yöneticilerin görevleridir.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
İbrahim Ahmed**